

Amikor a szürke ezüstté válik

Idősek napja Győrön - 2013. november
16.

A mai világ nem kedvez az öszi hajóknak, legyen szíves
Ájlláskeresésről, szíves teendőkről vagy tájékozódásról. Az idősek kiszorultak
az élet minden területéről. Ezen uralkodás szemlélet hatása alatt megdőlt
felfedezni minden évben Idősek napján, hogy mennyi élet, kincs lakik bennük,
ami sokszor homályban marad. A "Észmés-vezen" kidolgozott versek, a szíves
Ánekek, melyek látkemelők és tanulságosak számunkra. Náluk még alapvetelmény
volt a vers és az élet köztudása, amely tudásban nincs is hiány. Mégis,
az időskor jelei és a fiatalok - egyből a tisztelet - tiszteletük hatására
eltűnik baktorságuk a szolgálattól. Innen is biztatom őket és minden időskort
az olvasók közt: szolgáljanak verssel, Ánekekkel, mert jól szolgálnak!
Szolgáltatunk az Urat dicsőítő, minket pedig példával és példával ajándékozunk
meg.

Előttünk áll az idősek testvéreink
egészen életre, ami igazolja őket. Bizonyították: lehet egy életben új hűséggel
szolgálni az Urat, kitartani az őtől. Mi sokszor sajnáljuk magunkat és
roskadozunk a terhek alatt. De az ő, sokkal nehezebb időkben végigkísért
életétükkel láttva elszégyelljük magunkat: nehezebb időkben is kitartottak, és
itt vannak. Ha nyitott szívvel vagyunk irántuk, felfedezhetjük, mennyi lelki
kincsük van. És ekkor meglátjuk, hogy amit eddig szívesnek hittünk, az
valójában ezüst, élet.

Idős testvéreink számomra és
versszolgálatát után Szilveszter András lelkes testvér Mátyás imájával, a 90.
születésnapján történt mindannyiunkat. Mátyás valószínűleg idősebb korában, még a
kivonulás előtt - rhatta ezt a szót. Akkor, amikor már lehetett
élettapasztalata, ahogyan minden idős embernek. Mire volt előző ez a
tapasztalat? Nem arra, hogy megállapítsa: nincs már rá szükség. Inkább arra,
hogy még kiegészüljön valamire: nagyot kéri. Bátor volt és idős korára megtanult
nagyot gondolni és kéri. És minden körülmény megadott neki! Egy is be lehet
fejezhetjük jól. És az alapjain leszünk meg-tel. Végül elhatározzuk azt,
hogy mindenről lemondunk, de azt is, hogy engedjük: Isten fejezze be velünk
azt, amit csak velünk tud, amire minket készített fel. Ne adjuk fel a csele
előtt! Arra lettünk elhívva, hogy cseleljünk. Adja az Úr, hogy fiatalok,
idősek, mindannyian cseleljünk! Fogjuk meg egymás kezét és egymástól tanulva,
egymást baktortva haladjunk mennyei otthonunk felé!

Á

Gyarmati György